

Да, на позицията бѣше вѣче мирно и тихо, но затуй въ душитѣ на всинца ни, особенно на началството, имале цѣла буря — смѣсь отъ разни чувства... Наистина, 300 — 400 Черкези се появяватъ посрѣдъ бѣль день, нападатъ неочеквано на отряда, распрыскватъ го, съсичатъ нѣколко человѣка и, почти ненаказано, си отстѫпватъ по сѫщия путь, отъ кѫде то дойдоха, безъ да бѫдѫтъ прѣслѣдвани.

До колко нападението на Черкезитѣ бѣше бѣрзо и неочеквано, служи за доказателство това, че тѣ сѫ биле забѣлѣзани само тогава, когато приближили на нѣколко десетини крачки до 5-а дружина. Въ врѣме на нападението, опълченцитѣ отъ тая дружина безгрижно си сидели на бивуака, едни отъ тѣхъ си топлили вода за чай, други си чистили пушки, а трети събрани на купчини си приказвали, а 10-а дружина, не далеко отъ 5-а прѣспокойно се занимавала съ взводно учение. Когато Черкезитѣ се приближили до расположението на 5-а дружина, тѣ изгърмѣли нѣколко пъти върху безгрижно седевшите опълченци, а слѣдъ това се хвѣрлили съ голи шашки. И това неочеквано нападение накарало опълченцитѣ да се хвѣрлятъ да бѣгатъ, кой кѫде може. Слѣдъ опълченцитѣ отъ 5-а дружина, тѣтили да бѣгатъ и онѣзи отъ 10-а дружина, ако и да били съ пушки въ рѫцѣ.

Това невѣроятно бѣгство на една цѣла дружина прѣдъ 300 — 400 Черкези и то безъ да бѫде още нападната, е фактъ. Причинитѣ му бѣха: бѣгството на 5-а дружина, която, именно, и я увлѣчи, обстоятелството че опълченцитѣ отъ 10-а дружина бѣха още млади — не влизали въ бой, и най насетнѣ, и това обстоятелство, че опълченцитѣ били изведени на учение, като въ мирно врѣме въ казармитѣ — съ празни патронташи. Освѣнъ това и не всичкитѣ офицери сѫ били при частитѣ си. Когато 10-а дружина се пустнала да бѣга, нѣкои отъ офицеритѣ избѣгали отъ бивуака не само безъ шашки, но даже по риза и бѣли гащи. Ротния командиръ отъ тая дружина Поручикъ Поражецки, като чулъ гърмежитѣ и видѣлъ бѣгството на ротитѣ, избѣгалъ полу-голь и се скрилъ въ една кория. По